

תת"ע 7761/11/18 - מדינת ישראל נגד תיתי ניהאל

בית משפט השלום לתעבורה בנצרת

תת"ע 7761-11-18 מדינת ישראל נ' תיתי ניהאל
תיק חיצוני: 90506509018

בפני
המשיבה
נגד
המבקשת
כבוד השופטת מנאל חליחל-דיאב
מדינת ישראל
תיתי ניהאל

החלטה

בפניי בבקשה לביטול כתב אישום מחמת טענת התיישנות.

כנגד המבקשת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה של אי ציות לאור אדום, עבירה לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, כעולה מעובדות כתב האישום ביום 28/7/16 בשעה 9:39 נהגה הנאשמת ברכב מסוג סטרואן מ.ר. 2121368 ברחוב צ עדשים ולא צייתה לאור אדום שהיה ברמזור בכיוון נסיעתה.

ביום 14.3.19 נדונה הנאשמת בהעדרה לקנס בסך 1,500 ₪.

ביום 10.5.19 נעתרתי לבקשת בא כוח הנאשמת והוריתי על ביטול פס"ד מיום 14/3/19, וזאת לאור הפגמים הקיימים באישור המסירה.

טיעוני הצדדים:

ב"כ המבקשת טען בבקשתו כי ההזמנה לדין חזרה מהסיבה "מען בלתי ידוע" שאינה מקימה את חזקת המסירה.

ב"כ המבקשת טען כי העבירה מיום 28.7.16 ותועדה באמצעות מכשיר אלקטרוני, ועל כן לטענתו העבירה התיישנה, כמו כן המשיבה לא המציאה הודעה על ביצוע העבירה טרם התיישנותה.

ב"כ המשיבה התנגד לבקשה וטען כי הודעת תשלום קנס נשלחה לכתובתה המעודכנת של המבקשת באמצעות דואר רשום ובתאריך 12.8.16 פקיד הדואר ציין "לא ידוע במען" וחתם. ב"כ המשיבה צירף מסמכים אשר יש בהם כדי ללמד שהודע למבקשת על ביצוע העבירה, כמו כן, הפנה לפסיקה ולחקיקה.

דין:

במקרה דנן מדובר בעבירת קנס חל בעניינה של המבקשת סעיף 225א.

עמוד 1

בסעיף 225 א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ"), מוסדרים מועדי ההמצאה בעבירות תעבורה כאשר לענייננו המדובר בסעיף (א1):

"היתה העבירה עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה, שהחשד לביצועה מבוסס על צילום רכב כאמור בסעיף 27 א' או 27 א1 לפקודה האמורה, לא יוגש עליה כתב אישום ולא יומצאו לבעל הרכב בעניינה הזמנה או הודעת תשלום קנס, אם כתב האישום, ההזמנה או הודעת תשלום הקנס טרם נשלחו ועברה תקופה כמפורט להלן:

(1) ארבעה חודשים ממועד ביצוע העבירה, למעט רכב כאמור בפסקה 2:

(2) שישה חודשים ממועד ביצוע העבירה... "

דהיינו, כשמדובר בעבירת תעבורה המתבססת על צילום העבירה, כמו במקרה שלפניי, על המדינה להוכיח שהודעה על דבר ביצוע העבירה או הזמנה לדין- כתב אישום, בגין ביצוע העבירה נשלחו לכתובת המבקשת וזאת בתוך 4 חודשים מיום ביצוע העבירה.

על מנת להשלים את תמונת המצאת ההזמנה יש לבחון את סעיף 44א' בתקנות סדר הדין הפלילי, שם נקבעה חזקת המסירה וזו לשונה:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן."

מכאן שעל מנת שהחזקה בסעיף זה תתגבש, על התביעה להוכיח קיומן של עובדות הקשורות למשלוח ההזמנה, או הודעה למבקשת בדואר רשום, תוך הצגת אישור המשלוח ובהתאם למבחנים אשר נקבעו בהחלטתה של כב' השופטת אריאלי בתת"ע 775-07-08 מ"י נ' אבו סביה, שם נקבע ביחס לתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי בעניין משלוח ההודעה בדואר רשום:

"...אין במסמך זה, לטעמי, כדי להוות ראיה מספקת לשם החלתה של חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א לתקנות. בעניין זה הריני מקבלת את טענת ב"כ הנאשמת, לפיה "אישור המסירה" עליו נסמכת המאשימה, חסר פרטים מהותיים שבהעדרם, אין לבסס עליו את חזקת המסירה. עובד רשות הדואר ציין רק את שמו "עבד" ואת התאריך "23.4.08" וסימן איקס לצד המילים "לא נדרש". הוא לא פרט, במקום המתאים לכך במסמך, כיצד פעל באותו תאריך - האם ביקר

בכתובתה של הנאשמת? האם איש לא נמצא במען? האם השאיר לה הודעה בביתה והפנה את דבר הדואר למסירה ביחידת הדואר? לא ניתן ללמוד מן האישור האם בכלל נערך ביקור בביתה של הנאשמת, שמא היא הוזמנה לסור ליחידת הדואר ולא הגיעה. כמו כן, עובד הדואר כלל לא ציין את פרטיו המלאים על גבי האישור, לרבות שם משפחתו, ולא חתם על האישור כנדרש".

במקרה שבפניי הגיש ב"כ המשיבה ביום 15.5.19, תגובה לעניין טענת ההתיישנות ומחיקת כתב האישום בצירוף אישור משלוח הודעת תשלום קנס בדואר רשום המציין כי: "לא ידוע במען", מאותו אישור עולה כי יש חתימתו של הדוור, אותו דוור ציין תאריך לא ברור ולא קריא, מדובר במסמך אשר אין בו שום פרט שיש בו כדי לגלות, מהו התאריך שהדוור היה בכתובת המבקשת, מיהו אותו דוור(פרטיו), באיזה אופן הודע למבקשת על דבר הדואר, יצוין בכך כי מסמך זה אינו עונה על המבחנים אשר פורטו בפסק דין אבו סביה שהזכרתי לעיל, כך שמסמך זה אינו מבהיר האם המשיבה עמדה בנטל של מסירת ההודעה/ הזמנה לדין בתוך 4 החודשים שנקצבו בחוק.

כמו כן, בהחלטתי מיום 10.5.19 על ביטול פס"ד שניתן בהעדר קבעתי כי אישור המסירה שצורף חסר פרטים מהותיים, לא צוינו בו מספר תעודת זהות של המבקשת, פרטי עובד הדואר, האם הוא ביקר בכתובת המבקשת? האם איש נמצא במען? האם השאיר הודעה בביתה של המבקשת.

על המשיבה להראות באופן פוזיטיבי ראייה שיש בה כדי להקים את החזקה ורק לאחר מכן, חובת סתירתה תעבור על שכמי המבקשת.

לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים, הגעתי לכל מסקנה כי המשיבה לא עמדה בנטל ההוכחה כי היא ביצעה את ההזמנה למבקשת בפרק הזמן של 4 חודשים מיום ביצוע העבירה הנטענת, משכך הנני מקבלת את טענות ב"כ המבקשת ומורה על מחיקת כתב האישום מחמת התיישנות.

מועד הדיון הקבוע ליום 11/06/2019 מבוטל.

המזכירות תשלח העתק החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב אייר תשע"ט, 27 מאי 2019, בהעדר הצדדים.